

Mál nr. 155/2020**M og
V v/ábyrgðartryggingar X****Skaðabótaábyrgð vinnuveitanda vegna vinnuslyss 15. júní 2016.****Gögn.**

Málskot mótttekið 30. apríl 2020 ásamt fylgigögnum merktum 1.-6.

Bréf V dags. 9. júní 2020, ásamt fylgigögnum merktum 1.-15.

Málsatvik.

Í gögnum málsins má sjá að M var að aka sérstakri stigabifreið, sem er vinnuvél en ekki skráningarskylt vélknúid ökutæki, á flughlaði Flugstöðvar Leifs Eiríkssonar þegar hún ók bifreiðinni á landgang með þeim afleiðingum að hún kastaðist fram fyrir sig og lenti með höfuð á framrúðu sem hafi við það brotnað og slasaðist M við það á baki. Umrædd lýsing er atvika kemur fram í tjonstilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands, sem undirrituð er af bæði M og fulltrúa X.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á afleiðingum líkamstjóns hennar þar sem X hafi ekki skipulagt vinnu hennar með fullnægjandi hætti m.t.t. fyrimæla í lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum eða reglugerðar nr. 368/2006 um notkun tækja. Þannig telur M að hún hafi ekki hlotið tilskilda þjálfun m.v. að hún var ráðin í tímabundið sumarstarf hjá X. Einnig leggur M fram vitnisburði tveggja samstarfskvemma sinna þar sem kemur fram að þær og M hafi ítrekað verið beðnar um að aka vinnuvélum X þó þær hefðu ekki tilskilin réttindi til þess og í greint sinn hafi M verið sagt að taka stigabílinn. Einnig leggur M fram yfirlýsingu nafngreinds starfsmanns X sem kveðst hafa starfað sem „loading supervisor“ og telur hann að hann hafi að öllum líkindum gefið M tilmæli um að færa stigabíl þann sem hún ók síðan, en sá taldi að M hefði tilskilin réttindi til þess. M telur að X hafi látið það óáreitt að starfsmenn án tilskilinna réttinda væru beðnir um að aka vinnuvélum X.

V telur fyrir hönd X að ekki sé hægt að byggja á þeim yfirlýsingum vitna og yfirmanns sem M hafi lagt fyrir nefndina sökum ónákvæmni upplýsinga, þær séu ódagsettar, auk þess sem þeirra hafi verið aflað einhliða og ekki sé vitað um tengsl umræddra einstaklinga við M. Einnig telur V að á grunnnámskeiði, sem allir starfsmenn sitji, komi fram skýrar leiðbeiningar um að einungis þeir starfsmenn sem hafi fengið tilskilda þjálfun á tækin og hafi réttindi til að stjórna þeim eigi að nota þau. Einnig er vísað til eyðublaða og fyrirkomulags þjálfunar nýrra starfsmanna hjá X sem tryggja að starfsmenn sem ekki hafi tilskilin réttindi eða þjálfun á tiltekin tæki noti þau ekki. M hafi því átt að vera það ljóst að hún mátti ekki stýra stigabifreiðinni. Einnig telur V að ekki sé sýnt fram á með nægilega skýrum hætti að það hafi verið látið viðgangast af hálfu X að starfsmenn fyrirtækisins hafi stjórnað vinnuvélum án þess að hafa þekkingu eða reynslu til.

Álit.

Ekki er ágreiningur um að M slasaðist við störf sín hjá X þegar hún stjórnaði vinnuvél sem hún hafði ekki tilskilin réttindi til að stjórna. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að það réttindaleysi og/eða þekkingarleysi M hafi leitt til þess að hún vanmat hæð vinnuvélarinnar þannig að hún ók henni á landgang. Þó yfirlýsingar þriggja samstarfsmanna M hafi komið seint fram verður ekki annað ráðið af þeim en að einhver lausatök hafi verið í starfsemi X um hverjir væru fengnir til að stjórna vinnuvélum sem þeirri sem M stýrði þegar hún slasaðist, en sérstaklega verður litið til aldurs M og nauðsyn þess að gefa henni og samstarfsfólki hennar skýr skilaboð um hver mætti gera hvað. Augljós slysaætta er fólgin í stjórn vinnuvélar þeirra sem stigabíll er og verður X að bera hallann af sönnunarskorti um að reglur fyrirtækisins sem og þjálfun starfsmanna hafi verið fullnægjandi. X ber því skaðabótaábyrgð á tjóni M.

Þegar hins vegar er litið til háttsemi M sjálfrar, þó hún hafi verið ung að aldri, verður að líta til þess að henni mátti vera ljóst að hún hefði ekki réttindi til að stýra umræddri vinnuvél og m.t.t. augljósrar hæðar hennar verður að telja henni það til stórkostlegs gáleysis að hafa mislesið aðstæður á vettvangi þannig að hún kæmist undir þann landgang sem hún ók á. Með hliðsjón af 23. gr. a skaðabótalaga nr.

50/1993 verður hún að bera hluta tjóns síns sjálf vegna meðábyrgðar og af atvikum öllum er hún metin til helmings tjónsins.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V en bætur skerðast um helming af heildartjóni hennar vegna meðábyrgðar skv. 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993.

Reykjavík, 15. júlí 2020.

Póra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.